ŠKOLSKÝ ROK 1862/1863

Po slávnostnom otvorení Slovenské ev. a. v. gymnázium otvorilo svoju náruč tým študentom, ktorých rodičia pevne verili, že táto škola bude vo výchove a vzdelávaní prosperovať. Do školy nastúpilo 42 študentov. Preto tak málo, lebo škole niektorí nedôverovali, nemala ešte svoju tradíciu. Študentov podľa veku a vedomostí rozdelili do dvoch tried. V prvej bolo 32 a v druhej 10 študentov.

S otvorením gymnázia zriadili alumneum. Patronátny konvent 16. septembra nariadil, aby študenti mali dostatok stravy. Chceli hneď od začiatku ubezpečiť rodičov, že môžu byť spokojní. Najvyšší poplatok za stravu bol 20 zlatých. Aby svoje predsavzatie v starostlivosti o študentov splnili, ešte v deň otvorenia gymnázia uskutočnili zbierku na alumneum. Ani nie za pol hodiny okrem naturálnych darov získali vyše 200 zlatých.

Na zasadnutí gymnaziálneho výboru 29. septembra 1862 sa dohodli, že dajú vyhotoviť matriku gymnázia (je umiestnená v expozícii Prvého slovenského gymnázia), ktorá bude slúžiť na zápis študentov školy. Ďalej sa rozhodli, že založia protokol „fundacionálny“ na zapisovanie základín, príspevkov a milodarov, účtovnú knihu pokladníka, denník na úradné listy správcu a účtovnú knihu alumnea. Zároveň bola pripravená *„prosba pred Vysokú Uhorsko-Kráľovskú Námestnú Radu o povolenie zbierok v prospech gymnasiuma, zvlášť budovy“,* na ktorú dostali listom zo dňa 17. novembra 1862 kladnú odpoveď.

Štefan Marko Daxner predložil nakreslený návrh na gymnaziálnu pečať, podľa ktorého Ján Francisci dal na vlastné náklady vyhotoviť pečiatku a pečatidlo. Pečať má oválny tvar, na nej je trojvŕšie s dvojitým krížom, nad ním vychádzajúce slnko, ktoré malo svojimi hrejivými lúčmi blahodarne podporovať začatú cestu vzdelávania Slovákov v rodnej reči. Vľavo je lipa, strom Slovanov, pri nej úľ s včelami, symbolizujúcimi usilovnosť. Slováci majú taktiež túto danosť, ba je im prirodzená, preto si iste dokážu novozriadenú školu, na ktorú štát neprispieva a nikdy počas celej existencie ani neprispel, zo zbierok a darov ľudu za veľkého odriekania sa, udržať. V kruhopise pečate je text: *Pečať Slov. ev. a. v. gymnasium vo V. Revúci 1862.*

Učbári gymnázia spolu s jeho činovníkmi a priaznivcami si pri polročných skúškach 23. februára 1863 pripomenuli prvé výročie odo dňa, keď sa revúcka evanjelická cirkev rozhodla, že zriadi Slovenské ev. a. v. gymnázium v Revúcej. 30. júna 1863 boli verejné záverečné skúšky. Na druhý deň sa na zasadnutí patronátneho výboru rozhodlo, že v budúcom školskom roku 1863/1864 budú otvorené ďalšie dve triedy – tretia a štvrtá. Takto sa malo naplniť úsilie o dobudovanie školy na nižšie úplné gymnázium. V tomto školskom roku dokázali splátkami odkúpiť za 2 000 zlatých dom, v ktorom škola sídlila.

Patronátny výbor sa tiež rozhodol, že v školskom roku 1863/1864 správcom gymnázia bude jeho učbár Rudolf Homola. Za ephora alumnea zvolili Augusta Horislava Škultétyho.

Ephor alumnea (vedúci školskej jedálne) sa staral o nákup. Každé ráno prichádzal vydať kuchárke (neskôr ich bolo viac) potraviny a všetko, čo potrebovala na varenie. V čase vydávania obedov a večerí vykonával dozor. Pred jedením a po jeden sa všetci študenti spoločne pomodlili. A. H. Škultéty si spomína, že vnútorné vybavenie alumnea a materiálne vybavenie kuchyne nebolo *„elegantné, zodpovedajúce svetskému vkusu, to je pravda, ale jedlo bolo vždy zdravé, výživné a bolo ho dostatok“.*

Za tretieho učbára pre vyučovanie matematiky a prírodopisu zvolili revúckeho rodáka **SAMUELA ORMISA**, za „pomocného“ učbára bol zvolený **GUSTÁV SCHMIDT.** Mal vyučovať kreslenie, krasopis, hudbu a telocvik. Je zaujímavé, že v školskej správe za rok 1863/1864 o telocviku nie je zmienka.

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva